

Rızık ve taahhüd-ü Rabbanî

Zihayat için rızıkların Taahhüd-ü Rabbanî altında olduğu hakikatini nasıl anlamalıyız?

“Yeryüzünde yürüyen ve kendi rızıkını yüklenemeyen nice canlının ve sizin rızıkınızı Allah verir.” (Ankebut Sûresi: 60)

“Şüphesiz ki rızık veren, mutlak kudret ve kuvvet sahibi olan Allah'tır.” (Zariyat Sûresi: 58)

Bu âyetlerden rızık doğrudan doğruya Rabbimizin elinden geldiğini ve O'nun rahmet hazinesinden çıktığını anlamaktayız. Yani bu âyetlerle hayat sahiplerinin rızıkının; Allah'ın idaresi ve taahhüdü altında olduğuna işaret edilmektedir. Öyleyse hiçbir canlının açlıktan ölmemesi lâzım gelmektedir. Ancak zahirde açlıktan, rıziksızlıktan ölenlere şahit olunmaktadır. O halde bu hakikatin sırrını nasıl anlamalıyız sorusu zihinlere takılmaktadır.

Esasen rıziksızlık yüzünden ölen yoktur. Zira taahhüd-ü Rabbanî hakikattir. Çünkü Cenâb-ı Hakk'ın hayat sahiplerine gönderdiği rızık bir kısmı bedeninin her bir hücresinde ihtiyat için depolanmaktadır. Hücrelerde depolanan bu rızık, gelecek zamanlarda rızık gelmediğinde kullanılmak üzere bulundurulmaktadır. Ancak o canlı vücuda konulan bu sistemi; beslenme şekli ile bozunca, ihtiyaç anında sarf edilmek üzere bekleyen bu rızık kullanamadığından, açlık zamanında fitratındaki bu sistemi aktive edemeyerek ölüme gidebilmektedir. Öyleyse ölümü rıziksızlıktan olmamaktadır. Keza hayat sahiplerinin bedenlerinde şahm (iç yağ) suretinde saklanan bu fitrî rızık, ortalama kırk gün hariçten rızık gelmeden de vücudun ayakta kalmasını sağlamaktadır. Hiç olmazsa bile yirmi gün bir şey yemeden yaşatmaktadır. İşte bu rızık bütün hayat sahiplerine Cenâb-ı Hakk'ın yaşatmak için bahşettiği fitrî bir rızıktır ki; bu rızık âyetle sabit olarak taahhüd-ü Rabbanî altındadır. Hatta bu fitrî rızık ile; ruhanî bir istiğrak halinde iken seksen günden ziyade hiçbir rızık yemeden

yaşayan kâmil zatlar olmuştur. Binaenaleyh eğer insan su-i ihtiyarıyla müdahale edip fitratını bozmasa her halükârda rızık-ı fitrî yetiyor ve o rızık-ı fitrî bitmeden evvel zihayatın imdadına rızık yetiştirilerek açlıktan, rıziksızlıktan ölmek olmuyor. Demek ki zahiren açlıktan rıziksızlıktan olan ölümler, hakikî bir rıziksızlıktan vuku bulmuyor.

Bediüzzaman Hazretleri Şuâlar adlı risalesinde rızıkı ikiye ayırmaktadır. Birinci rızık olarak bahsettiğimiz bu fitrî rızık ve taahhüd-ü Rabbanî altındadır. İkinci rızık olarak kişinin bir alışkanlık ile israfı yol açarak su-i istimal ile kendince zaruret hükmüne getirdiği mecazî olan sun'î rızıktır. Bu kısım taahhüd-ü Rabbanî altında değildir. Cenâb-ı Hakk'ın ihsanına tâbidir. Bu ikinci rızık, iktisat ve kanaat ile helâl yoldan geçimini temin ederek elde etmek Allah'ın izni iradesiyle mümkündür.

Elhasıl bu iki rızık da Cenâb-ı Erhamürrahimin rahmet hazinesinden ihsan edilen nimetlerdir ki; bu nimetler O'nun ne kadar kerim ve cömert bir zat olduğunu bizlere öğretmektedir.

Şeyma TÜRKAN